

Predmet : Ovčara (Miroljub Vujović i dr.)
Okružni sud u Beogradu – Veće za ratne zločine
Broj predmeta :K.V. br.1/2003

Glavni pretres :10. mart 2004.

Izveštaj : Nataša Kandić i adv. Dragoljub Todorović, punomoćnici oštećenih

Optuženi Vujanović Stanko u potpunosti je negirao navode optuženice i naveo da se njemu stavlja na teret da je bio zamenik komandanta TO, iako ona sve do 1992. godine nije postojala. Istakao je da nije ubio deset lica pred hangarom na Ovčari, niti je video bilo kakvu jamu, a da je tek nakon završetka rata 1992. godine postao zamenik komandanta TO. Optuženi Vujanović je rekao da je na početku borbi u Vukovaru Dušan Jakšić koordinirao između teritorijalaca i vojske JNA. Po Vujanovićevim rečima, u njegovoj kući je bio smešten štab kapetana Radića, u koji su dolazili teritorijalci, dobrovoljci i vojska. On je najmanje boravio u kući pošto je bio vodič pripadnicima JNA. Govoreći o optuženom Vujoviću, Vujanović je istakao da ga je u tom periodu sretao veoma retko, možda dva-tri puta na sastancima kod Tešića, i dodao da je Vujović bio ranjen dva puta, jednom za vreme, a drugi put nakon prestanka borbi. Optuženi Vujanović istakao je da je na Ovčari bio samo jednom, 19. novembra 1991. godine, oko dva-tri sata posle podne, i na osnovu toga zaključuje da je zločin počinjen tog dana. Po njegovim rečima, on je tamo otišao sa Stevom Zorićem, «Ćevom», i Željkom Petrovićem. Čevo ga je zamolio da ga odveze na Ovčaru da bi potražio rođake i prijatelje i izbavio ih od odlaska u Sremsku Mitrovicu. Vujanović je naglasio da se na Ovčari zadržao najviše sat-dva i dodao da je nosio maskirnu uniformu, koju mu je dao major JNA Veselin Šljivančanin, da je na glavi imao šešir, koji je povremeno skidao, dok je od oružja imao jedino škorpion. Optuženi Vujanović naveo je da je na Ovčari video pripadnike JNA, civile, pripadnike teritorijalne odbrane, zarobljenike u hangaru, kao i tri-četiri prazna autobusa. Vrata hangara bila su otvorena, a zarobljenici su bili smešteni s leve i desne strane. Optuženi Vujanović istakao je da je na sredini hangara bio sto za kojim su jedan oficir i jedan vojnik vršili popis. Po njegovim rečima, zarobljenici su bili pretežno u civilnoj odeći, a bilo je je i onih vojnim uniformama. Za razliku od iskaza koji je prethodno dao pred istražnim sudijom, optuženi Vujanović je sada izjavio da nije ulazio u hangar, pošto to nisu dozvoljavali pripadnici JNA. Po njegovim rečima, on je među zarobljenicima prepoznao Boru Janjića, koji je bio pretučen i kojem je bacio paklu cigareta, kao i izvesnog Sinišu, koji je radio u Radio Vukovaru. Optuženi Vujanović je istakao da se potom vratio u Vukovar zajedno sa Željkom Petrovićem, dok je Čevo ostao na Ovčari. Na kraju, optuženi je naglasio da nikog od optuženih nije video na Ovčari, a da je od nekog čuo da je tamo bio optuženi Vujović.

Optuženi Jovica Perić negirao je navode optuženice i istakao da sa zločinom na Ovčari nema ništa. Optuženi je potom naglasio da ostaje pri iskazu iz istrage uz napomenu da nije tačno da je video optuženog Vujovića i optuženog Vujanovića kako se raspravljaju sa nekim, što piše u jednom pasusu, pošto ih on ni u jednom momentu nije video zajedno. Optuženi Perić rekao je da se u Vukovar vratio 18. novembra, a ne kako je tvrdio u istrazi, 16. ili 17. novembra 1991. godine. Po njegovim rečima, 14. septembra 1991. godine je ranjen njegov brat, pa je on sa njim otišao helikopterom za Beograd. Optuženi je istakao da do 14. septembra kada je napustio Vukovar nije postojala TO. Govoreći o svom odlasku na Ovčaru optuženi Perić je naglasio da je

tamo otišao da bi potražio roditelje svoje snaje, Antu i Boju Rajić i dodao da se ne seća da li je to bilo 19. ili 20. novembra, ali da je siguran da je to bilo oko 17-18 časova i da se tamo zadržao između 30 i 40 minuta. Po njegovim rečima, on je u hangar ušao bez ikakvih problema i tamo je video zarobljenike, koji su stajali sa leve i desne strane, ograđeni kanapom. Optuženi Perić je istakao da je među njima neke prepoznao i da je razgovarao sa bivšim kolegom, Zlatkom Blaževićem. Optuženi je rekao da su zarobljenici uglavnom imali žute čizme i civilnu ili polu-civilnu odeću, a da niko nije imao uniformu. Po njegovim rečima, on je u hangaru video sto za kojim je jedan starešina popisivao zarobljenike. Naglasio je da je optužene Vujovića i Vujanovića video prilikom dolaska na Ovčaru ispred hangara, ali nije primetio da izdaju neka naređenja. Ispred hangara je bilo dosta vojnika u šarenim i SMB uniformama, a bilo je i vojnih policajaca, koji su imali bele uprtače a na proširenju ispred hangara primetio je traktor.

Optuženi Ivan Atanasijević negirao je izvršenje krivičnog dela i istakao da će svoju odbranu izneti do određene mere. Potom je rekao da sve što se dešava predstavlja zaveru protiv njega i da je njegov iskaz pred istražnim sudijom namešten, pošto ga je dao pod lekovima i dodao da je njegova pošta blokirana već 8 meseci. Po njegovim rečima, njegov branilac po službenoj dužnosti mu je pokazala papir da je on već osuđen na 40 godina zatvora. Optuženi Atanasijević je istakao da je po dolasku u Vukovar otišao na Petrovu Goru, a da se 14. novembra pridružio dobrovoljačkoj jedinici kojom je komandovao Milan Lančuzanin, Kameni. Po njegovim rečima, u toj jedinici je postojalo više grupa, a on je raspoređen u onu koju je vodio Milojević, sa nadimkom Kinez. Govoreći o događajima nakon oslobodjenja Vukovara, optuženi je istakao da mu je neko 19. novembra na Veleprometu rekao da se njegov brat nalazi u bolnici među zarobljenicima da bi se potom dogovorio sa Goranom Mugošom čiji je brat takođe bio u bolnici da idućeg dana odu tamo i pokušaju da ih izbave. Idućeg dana, 20. novembra ujutro Mugoša i on zajedno su krenuli u bolnicu. Pošto je put bio blokirano krenuo je peške i uz put video kolonu autobusa (5-6 ili 7-8), od kojih su dva bila vojna. U drugom autobusu bio je njegov brat i on je krenuo za autobusima koji su otišli za kasarnu. Uz pomoć Steve Zorića uspeo da izbavi brata i odvede kući. Pošto je od brata saznao da se među zarobljenicima nalazi i njegov prijatelj Stanoje Čuplina, optuženi Atanasijević otišao je do Veleprometa gde je saznao da su autobusi otišli na Ovčaru. Nakon toga je u večernjim časovima sa trojicom nepoznatih ljudi otišao na Ovčaru. Kada su stigli, ušao je bez ikakvih problema u hangar, gde je video između 200 i 300 zarobljenika i dobrovoljaca. Pošto nije pronašao Čuplinu, nakon pola sata vratio se u Vukovar. Optuženi Atanasijević je istakao da nije video da se u hangaru vrši popis zarobljenika i dodao da je među njima bilo dosta civila i ranjenika u zavojima i gipsu. Takođe, među zarobljenicima je video i Ružicu Makrobašić koja je bila trudna. Optuženi je istakao da na Ovčari nije video nikog od optuženih, osim preminulog Mirka Vojinovića i dodao da je primetio kada je iz hangara izvedena grupa od tridesetak zarobljenika.